

HAMMERFEST MENIGHETSBLAD

59. årgang / nr. 3 / 2025

**Ayskjed med sognepresten etter
13 gode år i Kvalsund**

**50-års konfirmant-
jubileum**

**Kirkekontoret flytter
til Strandgata**

Hammerfest kirkekontor

Kirkegata 21, Boks 70
9615 Hammerfest
Tlf.: 94 133 122
Nytt telefonnummer!

Kontortid:

Mandag – fredag kl. 0900 – 1400
Lunsj: kl. 1100 – 1130
Telefontid: kl. 1000 – 1300

post.hammerfest@kirken.no

Ole Martin Olsen	kirkeverge/daglig leder
oo829@kirken.no	
Eva Bjørgve	seniorkonsulent
eb698@kirken.no	
Auguste L. Bullen	menighetssekretær
ab834@kirken.no	
Jon Arne Tandberg	sogneprest
jt394@kirken.no	
Peter L. Bullen	kapellan
pb366@kirken.no	
Jon Atle Birkeland	prost
jb322@kirken.no	
Arnhold Espejord Jenssen	kateket
aj787@kirken.no	
Elena Brovold	kantor
Elena Fredriksen	organist
Nittaya Bumrungphet	renholder
Marie Iversen	renholder i Kokelv
Trond M. Sivertsen	oppsynsman
Daniel Skog	kirkegårdsarbeider
Odd Arne Guttormsen	kirketjener
Terttu Dahl	klokker/kirketjener
Ingvill Ulveseth	Leder i menighetsråd
Mia Robekk	klokker i Kvalsund
Maja Robekk	klokker i Kvalsund
Ask Hardy	klokker i Kvalsund

MENIGHETSBLADET

Kirkegata 21, Boks 70
9615 Hammerfest
Tlf.: 941 33 122

Redaktør: Tom Eirik Ness
Sekretær: Linda B. Rønning
Økonomi: Ole Martin Olsen
Montasje/Layout:
Linda B. Rønning

Trykk: ROLF OTTESEN grafisk produksjon, Oslo
Opplag: 4600

Utkommer: 4 ganger årlig.
Distribusjon: Posten.

Bankkonto nr.

0535.40.02630

Vipps: 83587

www.kirken.hammerfest.no

Trykksak
0241 0681

DEN NORSKE KIRKE

REDAKTØREN

Noen tanker om å være over midtveis i livet!

Den 1. juni i år gikk jeg av med pensjon etter å ha fylt 67 år. Det er en tid for alt, jeg har lukket en dør i livet, som yrkesaktiv, og åpnet en ny dør som pensjonist.

Når man er over midtveis i livet, er det naturlig å gjøre seg visse refleksjoner og tanker om livet så langt. Dette kan være et tilbakeblikk på hvor man har trådt feil, hvor man er og hva som egentlig betyr noe.

"Hvor er du?", var det første spørsmålet skaperen stilte menneskene i Edens hage. Og fortsatt er det et av de viktigste spørsmålene du og jeg kan stille oss selv.

Hvor er du og jeg i livet?

Hvor er du og jeg på vei?

Hva vil du og jeg med livet?

Hvilken verdier ønsker du og jeg å styre etter?

Hvor befinner du og jeg oss i forhold til våre nærmeste og i forhold til menneskene rundt oss?

Formålet med livet er jo et liv med formål å finne og deretter virkeliggjøre ditt og mitt livsverk. Sette oss klart definerte personlige mål og styre mot dem.

Det handler om å gå på talentjakt i eget sinn og tankeundring er visdommens opphav, sies det, - og oppmerksomhet på eget liv kan gi skapende styrke.

Den indiske vismannen Mahatma Gandhi har uttalt: "Lær som om du skulle leve evig. Lev som om du skulle dø i morgen."

Livsfilosofien begynner med undring og slutter med undring ... dyp undring. Den målsettingen du og jeg setter oss i livet må ha en hensikt - og hensikten må være større enn oss selv. Du og jeg bør betrakte livet og tilværelsen som et liv i bevegelse - vi bør underveis i livet motivere oss selv til handlinger og holdningsendringer. Du og jeg bør ta mer regien over eget liv. Kort sagt: Du og jeg bør se oss selv og livet som en bevisst oppdagelsesreise, da kan vi få mest ut av det, vår livsvandring mellom to evigheter, fødsel og død.

Til slutt skal jeg sitere fra boka Isbjørnkongen av forfatter Lars Normann Sørensen, - hans omtale av den store fangstmannen (Isbjørnkongen) Henry Rudi, (Gyldendal forlag - 1958):

"Han har et praktfullt humør og en fortellerglede som spraker. Han er lun og god og klok og en herre helt inn i sin glade sjel. En hardhaus og et hjerte menneske. En gubbe som lever i SOL på svarte vinteren."

Kjære leser, la oss ha det som mål og leve i "SOL på selve svarte vinteren" - en indre sol i oss selv.

Ønsker leserne en god høst.

Tom Eirik Ness
Redaktør

Sogneprestens hjørne

"31 Jesus sa da til de jødene som var kommet til tro på ham: «Hvis dere blir i mitt ord, er dere virkelig mine disipler. 32 Da skal dere kjenne sannheten, og sannheten skal gjøre dere fri.» 33 De sa til ham: «Vi er Abrahams ætt og har aldri vært slaver for noen. Hvordan kan du da si at vi skal bli fri?» 34 Jesus svarte: «Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den som gjør synd, er slave under synden. 35 En slave blir ikke i huset for alltid, men en sønn blir der for alltid. 36 Får Sønnen frigjort dere, da blir dere virkelig fri." Johannes 8,31–36

Den 1. juli 2012 ankom Linda og jeg Kvalsund. Jeg hadde ikke førerkort på den tiden, så Linda måtte kjøre den lille blå Suzukien vår i mange timer. Hun var ikke gammel nok til at hun hadde lov til å øvelseskjøre med meg. Rett fra Oslo til Kvalsund. Det var en røff start. Ingen av oss var særlig glade i friluftsliv, ingen av oss stod på ski eller kunne kjøre snøskuter. Vi var to asfaltbarn som, ved en rekke underlige tilfældigheter, nå flyttet til en bitteliten bygd på Finnmarkskysten.

På tross av våre urbane tendenser tok bygda godt imot oss. Vi ble en del av fellesskapet, selv om det tok en stund. For det var en avventende undring: «Klarer disse to å bo her?» De uttallige spørsmålene om hvorvidt vi trivdes eller ikke – «No, du trives?» – var kanskje en måte for folk å undersøke om vi bare kom til å være her en sesong.

Og ærlig talt forstår jeg folk godt. Hadde jeg møtt meg selv slik jeg var for 13 år siden, hadde jeg aldri trodd jeg skulle bli i Finnmark og bo her mesteparten av mitt voksne liv. For Finnmark krever noe annet av et menneske enn andre steder jeg har bodd i kongeriket. Både klimaet og menneskene har en ufiltrert ektehet ved seg som kan være utfordrende å takle for en tam østlending som jeg en gang var.

Jeg husker en av mine første gudstjenester. Jeg holdt en preken jeg

var ganske stolt av, og etter messen var over spurte jeg en av våre dyktige vikarorganister om hva han syntes om preika. Dum idé! For han så meg rett i øynene og sa at den var veldig dårlig. Da hadde jeg vært prest i to uker. Sannheten satte meg fri da – fri til å skamme meg over min elendige preken. Det verste var at han hadde rett. Den var dårlig.

Læringskurven for en nyutdannet østlending var bratt. Jeg var aleneprest, uten kapellan, diakon, kateket eller noen av de luksusene man har i mer sentrale strøk. Men jeg ble båret frem av menigheten, av mine kirketjenere Reidar Holmgren og Roald Nilsen. De lærte meg noen dype sannheter om kirka, Gud og troen som bor blant folket her i nord. Mine fikse ideer og akademiske påfunn fra studiet plukket de raskt av meg. Det viktigste jeg tar med meg fra dem, er at forkynnelsen må være ekte, ærlig og enkel – idealer jeg ikke alltid klarer å leve opp til, men jeg prøver.

Menigheten i Kvalsund har kanskje vært det viktigste for meg i løpet av min karriere. Mange ganger har jeg stått i Kvalsund kirke, klokka ti på elleve på en alminnelig søndag, midt i mørkeste vinter, med stormfulle kast som ristet i hele bygget – uten et eneste menneske i kirkebenkene. Jeg har gått inn på sakristiet for å ta på meg prestekjolen, og jeg har tenkt: «I dag blir det ingen gudstjeneste, folk kommer ikke i sånt vær.» Men da jeg har kommet ut igjen, sitter menigheten der – de som har trosset vind, vær og snøfonner for å samles om Guds ord og sakramentene. Det har faktisk vært sterkt, og fylt meg med både energi og ydmykhet, gang på gang. Ikke en eneste søndag i løpet av mine år har jeg måttet avlyse en gudstjeneste på grunn av manglende menighet. Og jeg kan love dere at det har vært mye dårlig vær!

Kuling og snø har vært ærlige lærere; de skrelte bort pynt og staffasje og lot det viktige stå igjen. Når jeg nå gjør opp regnskapet og ser tilbake, har jeg tenkt:

Hva er det Kvalsund, Hammerfest og Finnmark har lært meg om Gud? Finnmark har lært meg å klare meg selv, og Gud har gitt meg redskapene jeg trenger for å makte det. Jeg har også lært at Gud har gitt meg mennesker i livet som kan lede meg frem på stier jeg ikke hadde funnet på egen hånd. Finnmark har gitt meg frihet – dette er i sannhet frihetens fylke. Her er det plass nok til å finne ut av ting, og tid nok til å vokse.

Finnmark har også lært meg at Gud ser i nåde til oss mennesker som ofte feiler og kjører bilen – eller hele livet – i grøfta. Det er ikke få ganger jeg har blitt dratt ut av en snøfonn av gode venner, både helt konkret og i billedlig forstand. Nestekjærlighet finnes på enden av et slepetau.

Jesus sier at sannheten skal sette oss fri. I løpet av tretten år har jeg erfart at sannheten fant jeg her i Finnmark – hvor himmelen er litt høyere, menneskene litt tøffere og hvor troen min har blitt litt sterkere.

Takk for alt, Finnmark.

-Vegard Loke Rønning

Foto: Rino Engdal

Livets gang

for perioden juni - august

Døpte

Navn	dato	sted
Fredrik Brynjulfsen-Larsen	15.06.2025	Hammerfest kirke
Anni Løkke	15.06.2025	Hammerfest kirke
Odin Ditløvsen	15.06.2025	Kokelv kirke
Unn Sylvie Slettvoll	22.06.2025	Hammerfest kirke
Selma Mansika Myrseth	29.06.2025	Hammerfest kirke
Linnea Mikkelsen Østvig	06.07.2025	Hammerfest kirke
Ada Everine Mathisen	03.08.2025	Hammerfest kirke
Frøya Aleth Lyngvær	17.08.2025	Hammerfest kirke
Amalie Frantzen Henriksen	17.08.2025	Hammerfest kirke

Vigde

Navn	dato	sted
Frida Aronsen og Per Harald Aronsen	07.06.2025	Hammerfest kirke
Ingvild Klaussen Müller og Jørgen Wiik Kristiansen	21.06.2025	Hammerfest kirke
Tine Gamst Knudsen og Bård Halfdan Knudsen	19.07.2025	Hammerfest kirke
Lamai Leekudlo og Cato Ruud Osenbroch	02.08.2025	Kvalsund kirke
Kjersti Isaksen og Henrik L'abée-Lund	09.08.2025	Hammerfest kirke
Silje Merethe Holmgren og Even Johannessen	16.08.2025	Kvalsund kirke

Døde i Hammerfest sogn

Navn	født	dødsdato
Ragnhild Friedman	1941	27.03.2025
Ragnhild Størdal	1930	04.06.2025
Håkon Jørstad	1946	09.06.2025
Solbjørg Irene Olsen	1944	09.06.2025
Kjell Brynjulf Andersen	1941	10.06.2025
Harald Georg Krogh	1948	10.06.2025
Elias Holmgren	2005	16.06.2025
Ingrid Birgitte Elisabeth Jensen	1925	17.06.2025
Roald Peder Pedersen	1937	19.06.2025
Odd Eilert Ingebrigtsen	1942	02.07.2025
Terje Vigleik Rogde	1941	11.07.2025
Inger Elida Gunhilde Mortsensen	1943	20.07.2025
Bergliot Nikoline Holmgren	1944	02.08.2025
Kåre Marensius Karlsen	1932	07.08.2025
Nancy Petrikke Adolfsen	1945	10.08.2025

Døde i Kvalsund sogn

Navn	født	dødsdato
Annette Beate Buskum	1975	07.07.2025
Sverre Steinar Olsen	1951	25.07.2025
Bodil Magny Israelsen Elvegaard	1934	05.12.2024

”Lær oss å telle våre dager, så vi kan få
visdom i hjertet”
-Salmene 90:12

Kirkekontoret flytter til nye lokaler i Strandgata

TEKST: Ole Martin Olsen

FOTO: Peter L. Bullen

Etter nesten 25 år i tredje etasje på Gjenreisningsmuseet, gjør vi oss nå klare for å flytte Kirkekontoret i Hammerfest til nye lokaler. Fra midten av september finner du oss i Strandgata 16, i de tidligere lokalene til Bonord.

De nye lokalene er i god stand, ligger midt i sentrum og på gateplan, og vil gjøre oss mer synlige og lett tilgjengelige for byens befolkning. Etter mange år i høyden, ser vi nå frem til å ta imot folk på bakkeplan.

Vi tror det nye lokalet vil fungere godt både for de ansatte og for dem som besøker oss, sier kirkeverge Ole Martin Olsen.

Flyttingen skjer i midten av september, og vi gjør oppmerksom på at vi i denne perioden kan være litt mindre tilgjengelige på telefon enn vanlig. Vi ber om forståelse for det, og gleder oss til å ønske velkommen til vårt nye kontor i Strandgata 16.

NE
nyboloft
entreprenør
BYGGER FOR ALLE BEHOV
9600 Hammerfest

Hammerfest
post@hmaskin.no
Maskinforretning
Hammerfest Maskinforretning as
Fuglenesveien 82, 9601 Hammerfest, tlf. 78407660

Nytt telefonnummer til kirkekontoret

Kirkekontoret i Hammerfest har fått nytt hovednummer.

Vårt gamle telefonnummer
~~78 40 29 20~~
er nå erstattet med det nye nummeret:

941 33 122

Vi ber alle om å oppdatere kontaklinformasjonen.

Velkommen til å ta kontakt!

Vest-Finnmark krisesenter

Hvem kan kontakte oss?

KVINNER OG MENN

Som opplever vold i nære relasjoner
Som trenger å prate med noen
Du kan bo hos oss ved behov
Du trenger ikke henvisning

Du kan når som helst på døgnet ringe trygt og anonymt til krisesenteret

TLF: 485 04 485

TRENGER DU NOEN Å SNAKKE MED?

Henvend deg til kirkekontoret på tlf. 941 33 122, så får du tildelt den rette som vil avtale tid for samtale. Vi kommer gjerne hjem til deg.

Du kan også ringe **KIRKENS SOS** på tlf. 22 40 00 40. Telefonen er åpen hver dag, hele døgnet, uansett om det er helg, ferie eller helligdag.

En strålende julidag på Slettnes

TEKST/FOTO: Peter L. Bullen

Årets tur med Gamle Mårøy til Slettnes var preget av godt vær og god stemning. Med mange folk på båten, både med og uten lokal tilknytning til Slettnes, ser man hvor bredt denne turen favner. Her var alle slags mennesker, menighetsrådsmedlemmer, barnefamilier, unge og eldre, de som er herfra og de som jobber her noen år, selv noen som bare var på besøk en liten periode kunne ikke motstå turen over til Slettnes denne vakre julidagen.

Hammerfestdagen hadde fylt uka med innhold, for mange var det en travel, men gøy uke. Dagen før hadde vi jubileum i kirka for konfirmantkullet for 50 år siden, og noen av disse tok også turen over til Slettnes. Å avslutte Hammerfestdagen med en rolig tur, en gudstjeneste i Slettnes kapell, vakre utsikter og solskinn, det slo ikke feil.

Etter en spasertur til kapellet fylte forsamlingen alle kirkebenkene. Asbjørn fra Slettnes bygdelag orienterte om deres arbeid og interesser. Slettnes er et gammelt sted, med lang bosettingshistorie. Selv før Kristus vandret på denne jord, var det aktivitet på Slettnes. Det setter oss i perspektiv, og man innser at man er del av en større historie enn sin egen.

Det at man er del av noe større merker man også i guds-tjenestefeiringen. Elena Fredriksen spilte for oss, min kone Auguste hjalp til med forberedelser og kollekt, Hanne Marion Gaup delte ut nattverd sammen med meg, flotte frivillige stelte i stand til kirkekaffe og menigheten sang for full hals. Det ble høytidsstemning i Slettnes kapell når vi sang sommersanger, men med det nivået på sangen fikk jeg følelsen av at det heller var julaften!

I kapellets sakristi fant jeg et gudstjenesteprogram for en sommergudstjeneste på Slettnes anno 1992. Disse faste sommergudstjenestene har en lang tradisjon, og det er viktig å huske på at Hammerfest sokn strekker seg langt, og grensene strekker seg over både vann og land. Det er meningsfylt å lese Guds ord og feire Herrens måltid på alle jordas plasser, slik kirken ble kalt til å dele det glade budskapet om Jesus med hele verden.

Ferden hjem igjen var like rolig, og ikke minst solfylt. Jeg, som nesten nettopp var hjemme fra sommerferie sørpå, greide først her i Hammerfest å bli solbrent. Med gode samtaler om liv og hverdag, med fortellinger om lokale legender og gamle historier, så gikk reisen hjem igjen altfor fort.

TREENIGHETSTIDEN

- En grønn tid i kirkeåret

Treenighetstidens skatter og mysterier. Sogneprest Jon Arne Tandberg gir deg forklaringer på ting du allerede vet!

TEKST: Jon Arne Tandberg

I kirka følger vi en årsrytme vi kaller kirkeåret. De fleste vet nok mer om hva kirkeåret er enn man kanskje selv er klar over. Jul, påske og pinse er nemlig høytider og høydepunkter gjennom kirkeåret, og det er vel så og si umulig å unngå å kjenne til disse for den jevne borger i vårt land? Rett nok skal det sies at færre vet nok egentlig hva pinse handler om, men det samme gjelder også for de mest ihuga kirkegjengere. Pinsens vind og ånd er rett og slett ikke så lett å få grep på.. Men treenighetstiden, hva er nå egentlig det?

Treenighetstiden har ingen høydepunkter som jul og påske, men er den perioden i kirkeåret som varer definitivt lengst, fra søndag etter pinse, som kalles treenighetssøndag frem til siste søndag i kirkeåret, domssøndag, som er søndagen før 1. søndag i advent. Slik utgjør treenighetstiden en naturlig andre hoveddel av kirkeåret, mens jul, påske og pinse, med tilhørende forberedelsestider, adventstid og fastetid, er den første hoveddelen. Til sammen utgjør kirkeåret en årsrytme hvor vi som kristne blir minnet på hvordan Gud skaper og har omsorg for hele sitt skaperverk, og hvor alt liv til syvende og sist med hele verden og kosmos tilhører Gud. Gjennom kirkeårets første del fra advent til pinse, følger vi fortellingen om Jesu Kristi fødsel, Kristi død og oppstandelse og til slutt Den hellige ånds komme i pinsen.

Gjennom kirkeårets andre del, treenighetstiden, følger vi kirkens liv og vekst i verden med et blikk fremover mot utgangen av tiden for hele skaperverket, dommens dag, som markeres ved siste søndag i kirkeåret. Treenighetstiden handler derfor om det vanlige livet, som også utgjør det vanlige livet med Gud. Det handler om søndagenes temaer og tekster fra bibelen, og det handler om hvordan kirkens liv og rytme er nært knyttet til rytmen i naturen. Både i påske og pinse er livets oppstandelse knyttet til livets oppvåkning etter en lang vinter. I treenighetstiden er en av de viktige periodene tiden rundt høsting av årets grøde. Derfor er høsttakkefest og feiring av skaperverkets dag særlige dager i treenighetstiden i september og ved inngangen til oktober. På grunn av denne tilknytningen til naturens rytme så er også den liturgiske fargen i treenighetstiden grønn. Fargen for liv og vekst. Slik knyttes liv og vekst i skaperverket til hvordan Gud skaper liv og vekst også i møte med synd, ondskap og død. Det grunnleggende temaet er at Gud gir frelse til livet ved å gi seg selv til oss gjennom Jesus Kristus, og vil fortsette å gi liv og vekst i evighetens perspektiv. En kilde til denne dype sammenhengen mellom Gud, liv, kirken og naturens årsrytme finner vi i den gamle primstaven som er utgangspunktet for vårt «moderne» kirkeår. På primstaven var nettopp årsrytmen i naturen,

årstidenes arbeid og kirkelige tider og helligdager tett vevet sammen. Hvordan kan vi være mennesker som gjennom liv og arbeid jobber for livet på samme måte som Gud gjør? Som kristne er Jesus vår veiviser og gode hyrde, han både er og viser oss veien sannheten og livet (Johannes ev. kap. 14). Å jobbe for livet på samme måte som Gud gjør, gjør vi ved å følge Kristus. Treenighetstiden er en tid for å reflektere over hvordan vi som Kristi etterfølgere følger veien sannheten og livet.

I menighetene i Hammerfest markeres treenighetstiden med et rikt mangfold av aktiviteter som gjenspeiler det kristne hverdagslivet: Søndagens gudstjenester samler mennesker i alle aldre, hvor Guds ord høres og deles, hvor vi feirer dåp og nattverd, og hvor musikk og salmer lovpriser Gud med glede og takk. Konfirmantene har undervisning, turer og tjenesteoppgaver som hjelper dem å oppdage hva troen betyr i praksis. Det arrangeres også sang- og musikkvelder, bibelgrupper, kirkekafe og diakonale tiltak som besøks- og omsorgstjeneste.

– Når vi deler liv og Guds ord med hverandre, så vokser troen. Troen gir håp, og håp er kraften vi trenger for å leve. Gjennom alle våre møtepunkter i våre menigheter ønsker vi å gi rom for alles liv og erfaringer - slik at Guds lys kan være et lys i alles liv.

50-årskonfirmanter

Det er alltid en glede å møte mennesker som bærer med seg minner, historier og fellesskap fra en viktig tid i livet. Helgen 19.–20. juli fikk vi i Hammerfest kirke gleden av å feire 50-årsjubileum med konfirmentkullet fra 1975 i tidligere Sørøysund kommune og Hammerfest.

Gjennom to innholdsrike dager fikk vi dele både høytid og hjertevarme: bibeltekster, salmesang, lys for de som ikke lenger er blant oss, gode måltider, mye latter – og sterke øyeblikk av gjenkjennelse. Det var rørende å se gamle venner finne hverandre igjen, og inspirerende å høre om livene som er levd siden konfirmasjonsdagene for femti år siden.

Her følger en av jubilantenes egne ord om helgen:

Våren 2025 kom det en hyggelig invitasjon fra Hammerfest kirke til oss som ble konfirmert i 1975, angående 50-årsjubileum for konfirmasjonen. Det ble veldig hyggelige treff lørdag 19. og søndag 20. juli i kirken. Vi var 27 jubileumskonfirmanter fra tidligere Sørøysund kommune og Hammerfest som deltok. Lørdagen startet med en flott gudstjeneste, med bibeltekst, preken og salmesang. Det var sterkt og rørende at 15 lys for de som er gått bort, ble tent under gudstjenesten, og navnene deres ble opplest. Etter gudstjenesten ble det hyggelige samtaler, latter og mimring i vigelskapellet. Vi mintes de tidligere prestene Kåre Natvig og prost Kaare Berg-Hansen, som sto for konfirmasjonsundervisningen til oss. Dette var to dyktige og gode prester, som hadde ganske så ulike opplegg på konfirmentgruppene i 1975. Hver og en av oss fortalte også om sine minner fra konfirmasjonstida, og litt om hvordan livene våre har gått fra 1975 til 2025. Underveis fikk vi

servert de nydeligste snitter og kaker som smakte fortreffelig. Terttu Dahl skal ha all ære for den fantastiske serveringen. Høytidelig sang vi også Hammerfestsangen sammen, en hyllest til vår kjære by.

Søndagen deltok de fleste av oss på gudstjenesten kl. 11.00. Vårt konfirmentkull fikk skryt og ros for at de fleste deltok på dette. Etter gudstjenesten ble vi samlet i vigelskapellet, og fikk nok en gang servert nydelige snitter og kaker. Noen tok båt om ettermiddagen til Slettnes kapell for å delta på gudstjeneste der også.

All honnør og takknemlighet går til Hammerfest menighet v/kapellan Peter Bullen og kirketjenerne Terttu og Hans Arne Dahl, som arrangerte dette flotte, hyggelige og minnerike jubileumstreffet for oss.

Håper, anbefaler og ønsker at jubileumskonfirmanter i kommende år også vil delta på videre 50-årsmarkeringer.

-Liv Astrid Olaussen

På gruppebilde:

Øverst fra venstre:

Fredulf Karlsen, Arvid Pedersen, Anne R. Huitfeldt, Nils Are Hermansen, Nina Moen Olsen, John Werner Larsen, Janne Eriksen, Arne Didriksen, Sølvi Løkke, Harald Heggelund

2. rad fra venstre:

Britt Småvik, Lillian Lindstrøm, Sylvi Danielsen, Beate Småvik Einvoll, Wenche Kosowski, Sølvi Holmgren, Erna Heggem Klo, Heidi Strømme, Anne Wæraas

Foran fra venstre:

Liv Astrid Olaussen, Randi Dagsvold-Berg, Ann Karin Berg, Gry Johanne Johanin, Siv Diana Arnesen, Kristin Skogheim

Hans Arne hadde gravd i arkivet og fortalte om hva som preget nyhetsbildet året 1975, i tillegg til å fortelle artige vitser til forsamlingen.

Kapellan Peter Bullen var imponert over oppmøte på søndag og det var god stemning i kirkebenkene.

Anne R. Huitfeldt hadde tatt med seg den vakre kjolen fra hennes konfirmasjonsdag! Dette unike minne imponerte, og det var stas å se et lite stykke av deres store dag.

Med rett over 20 konfirmanter i kirkebenkene søndag kl. 11 var rekorden slått, og navnene på jublantene ble lest opp for å markere deres store dag.

COMPANY
MENSWEAR

Nissen Hammerfest Senter
Tlf. 95236500

Holmen Transport
Hammerfest
...din transportør i Snøhvitbyen

holmtran@online.no
Mobil 917 98 692

Bademiljø
BEST PÅ BAD

JONASSEN RØRSERVICE AS
Storsvingen, 9610 Rypefjord
Tlf. 78419311

Hva sier Bibelen om naturens verdi?

TEKST/FOTO: Peter L. Bullen

Vi ser stadig vekk at Guds grønne natur må vike for industriparker, bredere veier og kraftlinjer. Vi lever i en verden med økt produksjon og forbruk – igjen på bekostning av skaperverket som Gud selv så var godt (1 Mos 1). Både kristendom og klimakrisen er på fremmarsj. Men hva har de med hverandre å gjøre? Hva sier egentlig Bibelen om skaperverkets verdi?

Det spørsmålet har jeg brukt de to siste årene på å utforske gjennom en masteroppgave i filosofi. Jeg fant at Bibelen er høyest relevant for dagens naturtap, og at Gud samhandler med hele skaperverket – ikke bare mennesket, og heller ikke bare levende vesener. Hvis vi leser Bibelen med andre briller enn de som bare ser det menneskesentrerte, åpnes nye sider ved Skriften. Skaperverket trer frem i et nytt lys – som et mangfoldig orkester som priser og peker på den treenige Gud.

For noen vil det virke fremmed å tenke på at andre vesener enn mennesker kan prise Gud. Gir det mening å tenke at fisker og krypdyr priser Gud? Hva med

at havdypet og fjellene priser Gud? Selv om det kan virke merkelig for oss, er det en selvfølge for Salmenes bok, bl.a. kapittel 148 der hele skaperverket kalles til å prise Gud. Det er tankegods Jesaja (44,23) også fremmer og Jesus antyder til som mulig (hvis ikke mennesker priser Gud, så gjør steinene det! Lukas 19,40).

Skaperverket har all grunn til å prise Gud, for han er også deres Skaper. Slik som med oss mennesker har han ikke skapt oss en gang for alle og trukket seg tilbake, nei, han opprettholder sitt skaperverk. Etter Job utfordrer Gud, svarer han ut av virvelvinden med retoriske spørsmål om skaperverket:

*Hvem laget løp for styrtregnet,
vei for torden og brak,
så det regnet over land der ingen bor,
i ørkenen hvor det ikke er mennesker?*
(Job 38,25-26)

Gud viser omsorg for vannet og landet – helt uavhengig av mennesker. Dette er slettes ikke bare et hyggelig bilde av Gud. Det bør få oss til å tenke over hvordan vi behandler Guds gode natur, den han selv tar vare på. Gjør vi som Gud og viser omsorg for den? Eller har vi overlatt styringen til Mammon og et mer behagelig liv? Verdens stadig mer

ustabile klima viser oss at omsorg for naturen ikke er luksus, men heller at vern av skaperverket bør være en del av vår kristne livsstil.

Også Bibelens kjernetekster viser oss Guds nære forhold til verden. Ta Johannes 3,16: «For så høyt har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne ...» Dette vers har vært mye diskutert, men som regel med fokus på menneskers frelse. Men hvis vi legger menneskefokuset til side, ser vi at Gud elsket hele verden – hele kosmos – og at Guds Sønn døde for hele skapelsens gjenopprettelse, noe Paulus støtter i Romerne 8,19-21. Dette blir enda tydeligere i Johannes 3,17: «Gud sendte ikke sin Sønn til verden for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst ved ham.» Slik skapelsen er kosmisk, er også dens frelse kosmisk: hele verden frelses ved Kristus – og nettopp derfor priser hele jorda Herren Gud.

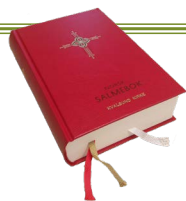
I lys av disse bibeltekstene kan vi straks svare på spørsmålet om skaperverkets verdi. Men først, to nøkkelbegreper fra verdifilosofien: instrumentell verdi og egenverdi. Noe har instrumentell verdi når det er brukbart, som penger, ressurser eller redskaper. Egenverdi

betyr at noe er verdifullt i seg selv, ikke bare som middel for noe annet. Tradisjonelt har naturen vært sett på som kun instrumentalt verdifull, som en ressurs for menneskets gagn, hvor mennesket selv nyter egenverdi i tillegg til instrumental verdi. Men disse bibeltekstene utfordrer oss til å tenke nytt.

Hvis hav og fjell priser Gud, er deres eneste verdi da for menneskets skyld? Hvis Gud tar vare på ødemarken der ingen mennesker er, hvordan kan vi hevde at naturen eksisterer kun for vår skyld? Og hvis Gud selv elsket hele verden, kan vi virkelig hevde at naturen ikke har egenverdi? Et nytt blikk på Bibelen i vår tid, med øye for naturen, avdekker et skaperverk elsket og verdsatt for sin egen skyld – som Guds skapelse, ikke som forbruksvare.

Hva gjør en slik bibellesning med oss? Er det mer enn bare spennende filosofi og teologi? Om ikke annet, så kaller det oss til ansvar. Det er vi kristne mennesker som krenker Guds skaperverk. Og det er vi kristne mennesker som er kalt til å leve etter Skriften og i tråd med Guds vilje. Det er mange grunner til å ta vare på jorda vi lever på og er en del av, men vi har et kall til å stå til ansvar for våre handlinger. Vårt ansvar overfor jorda har aldri vært klarere, ei heller viktigere, enn i dag.

Å erkjenne vår synd mot skaperverket er krevende. Særlig når synden av å krenke skaperverket går flere generasjoner tilbake. Men desto viktigere å bekjenne synden, så vi kan stå til ansvar og bli tilgitt. Dette gjelder synder mot mennesker, men også mot jorda, mot havet og fjellene. Hadde jorda bare vært en ressurs med instrumental verdi hadde vi ikke kunne syndet mot den, men Bibelen peker på at jorda har egenverdi. Gud behandler skaperverket med kjærlighet og omsorg – hvem er vi da til å gjøre noe annet?

Salmen jeg velger...

Salmen jeg velger er
"Å leva, det er å elska" av
Anders Vassbotn.
Denne korte og vakre
salmen gir meg et
perspektiv på hva livet
handler om, - det å søke
sannhet og lys.

-Tom Eirik Ness

Nr. 666 "Å leva det er å elska"

Tekst: Anders Vassbotn 1892
Melodi: Per Steenberg 1923

1.
*Å leva, det er å elska
det beste di sjel fekk nå,
å leva det er i arbeid
mot rikare mål å trå.*
2.
*Å leva, det er i livet
å finna det største verd;
å leva, det er å vinna
til sanning i all si ferd.*
3.
*Å leva, det er å leggja
all urett og lygn i grav;
å leva, det er som havet
å spegla Guds himmel av.*

JØLSTAD

Hammerfest begravelsesbyrå

Pål Blix-Johansen
Vakttelefon 78 42 98 00

www.jolstad.no

Begravelsesbyråkjeden Jølstad

Strandgata 58 A, 9600 Hammerfest
Tlf: 78 41 93 00

LHL
Hammerfest

Landsforeningen for
hjerte- og lungesyke
Tlf. 986 26 061 - 917 61 147

Gaver til menighetsbladet

Tuomas Mikael Matila
Kari Lorentzen
Sylvi Beate Danielsen Pedersen
Lise Sageng Dahl
Bjørn Meedby
Inger Larsen
Tulla Watt Kristiansen
Monica Isaksen
Per Bjørn Hansen
Øyvind Meland Edvardsen
Else Karin Strømme
Terje Viggo Johannessen
Tone Elsbeth og Jens Arne
Inger Marie Albrigtsen
Ingrid Kristine Gebhardt Reite
Frank André Negård
Rigmor og Bjørn
May-Britt Løveid og Jørn Arild Hansen
Hanne Marion Gaup
Birgit og Kjell Valle
Asbjørg Karin Gamnes
Reidar Kvalvik
Ingrid Hennie Bøe Pedersen
Hege og Per-Gunnar
Tone Edvardsen
Rita Helen Sætermo
Kjerstin Rønning Stenvoll

Per Ernst Paulsen
Bente Alise Larsen
Gerd Annie Mauno
Idun Johanne Johnsen
Randi Vartdal Hanssen
Odd Sigurd Løkke
Elin Røberg
Turid Annie Kurthi Andreassen
Grete Holmgren Kiil
Randi Marie Karlsen
Agne Petrylaite
John Evert Wahl
Vigleik Johannes Rosenvinge Østnes
Mai Britt Pedersen
Liv Perly Bæk Frostmann
Dag og Gerd Mona
Anita og Thor-Erling
Ingvild Fjær
Harald Stigen
Stevan Lekic
Aaslaug Nystad
Torill Hekkilæ
Unni P. M. Mauno
Björg Opdahl
Jeanette og Jan
Annbjørg Ulveseth
Karin Margrete Heggelund
Otto Arnold Henriksen
Kirsten Marie Olaussen
Solveig Eidstuen
Ranveig Jacobsen
Reidun og Håkon Simensen
Karen Lovise Heggem
Fay-Renée Franksdatter Nilsen
Lill og Svein Kristiansen
Grete Wold
Charlotte og Jørn A. Olsen
Per Arne og Ragnar
Rønnaug Myrland
Bente Lysjø og Ulf-Birger Wilhelmsen
Eva Milch
Gunnar Rønquist
Olav Henry Grasdal
Åse og Reidar Arild
Grethe og Ådne Ellingsen

Grete Østvik og Oddgeir Thomassen
Britt Johanne Strandeng
Reidun og Ingebert Johansen
Harry Hansen
Toril Normann
Bjørnar Lunga
Liv og Leiv Stokken
Eirik Arne Eliassen
Jenny Karin Brovold
Ellen M. Berg-Hansen
Torbjørn A. Nordtømme
Paula og Alf-Hugo Thrane
Grethe Johansen
Christoffer Hansen
Frode Lorentsen
Anne Marie Larsson
Harry Johansen
Liv Judith Arild
Eva Svane Sandberg
Olav Marentius Olsen
Eli Irene og Ole Magne
Bodil Kristine Kristensen
Sissel Torild Bårdsen
Gun Britt Trondsen
Edith Rønquist
Gunn Charlotte Vaseli
Björg Planting
Britt og Åsmund Thomassen
Eli og Karl Berg
Åse Jensen
Liv Aurheim Johnsen
Bay Skog
Borgny Ingebrigtsen
Heidi og Kåre E. Stenvoll
Turid og Egil Thomassen
Svanhild og Birger Amundsen
Mikal og Sigrunn Mikalsen
Frank Ove Sahlberg
Nina og Knut Enohsen
Familien Erik Lemika
Ruth Andersen
Thorbjørn Pedersen
Ingunn Grødem
Helen Planting
Vivian Marta H. Sachs

NorSea
POLARBASE
Tlf. 78 42 17 00

Finnmark
Ressursselskap AS
www.finn-ress.no
Finnmark Ressursselskap AS
Postboks 6, 9610 Rypefjord
Tlf. 48 09 66 00

Hammerfest

Tlf: 78 42 95 80

Ellinor Jensine Riise
 Harald Tunheim
 Haldis Olea Samuelsen
 Unn-Johanne Hustad Olsen
 Judith Enoksen
 Rigmor Brataas
 Astrid Marie Eriksen
 Reidun Henriette Rognlid
 Astrid Myrland Hansen
 Anita Irene Småvik
 Gerd Dagrunn Selnes
 Turid og Ivar Jacobsen
 Reidun Solfrid Hansen
 Karin Synnøve Solstad
 Anne-Lise Larsen
 Kirsten Altmann
 Else Marie Pedersen
 Reponse Ntezirayo
 Lillian Nilsen Normann
 Wiktor Aune
 Ingrid Normann
 Arnhild og Kjell Mathisen
 Karin Andersen
 Vivian Rasmussen
 Mimmi S. Benjaminsen
 Else Marie Svendsen
 Ingrid Sandberg

**Tusen takk for gaver til
 menighetsbladet,
 totalt kr. 33490,-**

Navnet minnelund – første navn på plass

Mange har sikkert lagt merke til arbeidet som har pågått en tid inne på gravlunden i Fjordadalen. Arbeidet har vært knyttet til etablering av en navnet minnelund som nå endelig står ferdig.

Minnelunden er nå offisielt tatt i bruk, og de første minneplatene er allerede satt opp på veggen

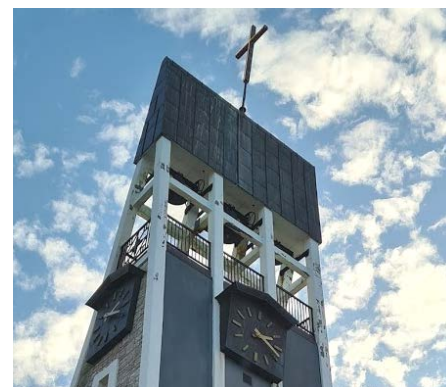
Vi er glad for at minnelunden endelig er ferdig og håper og tror at dette blir et fint innslag på kirkegården, sier kirkeverge Ole Martin Olsen. Det blir

mer og mer vanlig andre steder i landet at man velger å sette opp en minneplate på et slikt sted framfor egen gravstøtte. Nå er tilbudet også på plass her hos oss, avslutter han.

En navnet minnelund er et gravfelt med et felles minnesmerke, hvor det kan settes opp navn, datoer og eventuelt et minneord for den avdøde. Gravplassmyndigheten sørger for felles beplantning og stell, mens etterlatte kan sette ned blomster og tenne lys ved minnesmerket.

Kirken ringte for Gaza

Torsdag 7. august kl. 15.00 deltok Hammerfest kirke, sammen med Kvalsund kirke, i en kraftfull nasjonal markering ved å la kirkeklokkene ringe i fem minutter. Denne handlingen var en del av en samordnet aksjon i kirker over hele landet og et uttrykk for Den norske kirkes solidaritet og fortvilelse over den humanitære katastrofen som rammer sivilbefolkningen i Gaza, inkludert israelske gisler.

Vår felles bønn går til politiske ledere, både lokalt og internasjonalt, om å ta ansvar og stanse lidelsen, overgrep, drap og tortur som nå utspiller seg.

Gagama Elektro

Postadr: Postboks 25, 9610 Rypefjord
 Besøksadr: Leirvikhøyda 8,
 9611 Rypefjord

24t vakttelefon: 78 42 75 20

HARILA

- din Toyotaforhandler i nord

Harila AS - Finnmarks største bilforhandler
 Vestre Jakobselv - Tlf: 78 95 45 60
 Hammerfest - Tlf: 78 40 78 20
 Alta - Tlf: 78 44 56 00
www.harila.no

**ac
 coun
 +or™**

Tlf. 78 40 79 00 - www.accountor.no

For deg som
 vil noe.

Båt og Motor as

www.batogmotor.no - Rypefjord
 Telefon: 78 40 77 50

Hammerfest Blomster

- frodige blomster året rundt

Strandgata 18, 9600 Hammerfest
 Tlf. 78 41 49 75

Aktiviteter i Hammerfest sokn

Denne høsten inviterer vi barn, ungdom og familier til mange fine aktiviteter i menighetene våre. Her er en oversikt over hva som skjer:

KONFIRMASJON

Vi starter opp med konfirmasjonsundervisningen igjen.

Er du usikker på om du ønsker å bli konfirmert? Meld deg gjerne på undervisningen, eller ta en prat med kateketen før du bestemmer deg.

Har du behov for tilrettelegging? Ta kontakt – så finner vi en god løsning sammen.

JULEKRYBBE TIL 2-ÅRINGENE

Som i fjor deler vi ut julekrybber til alle som fyller 2 år i løpet av året. Invitasjon sendes i posten, men om du ikke får invitasjon er du likevel hjertelig velkommen til å komme til kirka i desember og motta julekrybbe.

4-ÅRSBOK

Alle som fyller 4 år i år får bokutdeling i desember. Dette er en fin markering for de minste og deres familier.

KNØTTESANG

Knøttesang er et tilbud for barn i alderen 1–5 år, sammen med en voksen. Vi synger, danser, hører en kort andakt, spiser kveldsmat og synger litt til.

Samlingene er i kirkestua hver onsdag fra 10. september til slutten av november, kl. 17.30–18.15. Vi følger skoleruta og har derfor pause i uke 41.

BABYSANG

Babysang passer for deg som er hjemme i permisjon med babyen. Vi synger med og for de minste, og avslutter samlingen med felles lunsj og hyggelig fellesskap.

ADVENTSSAMLINGER FOR BARNEHAGENE

Alle barnehagene i Hammerfest får tilbud om julevandring i Rypefjord kirke. Vi håper også å få til tilsvarende samlinger i Kvalsund kirke.

Her får barna høre fortellingen om hvorfor vi feirer jul, om Jesusbarnet – og kanskje møte gjeterne som trenger hjelp til å finne sauene sine.

Skulle noen barnehager ikke motta invitasjon, men likevel ønske å delta, ta kontakt med kirkekontoret. (Tilbudet kan også passe for 1. klassinger.)

SKOLEGUDSTJENESTER

Også i år inviterer vi skolene til julegudstjenester. Dersom noen skoler ikke mottar invitasjon, men ønsker å delta, er det bare å ta kontakt med kirkekontoret.

1. søndag i advent er det utdeling av 4- og 6 årsbok i Kvalsund kirke! Invitasjon til 4-åringer og 6-åringer kommer i posten i tillegg til at det blir annonsert i avisen og på kirkens facebookside.

G. HAGEN

G. HAGEN
EIEENDOM

norli

kontorspar

sport 1

MIX

G. HAGEN
GULL • LUK • GLASS

**RUNE KJØNSVIK
LINDA BØE**

Tannlege MNTF
Strandgata 25
Postboks 337 - 9601 Hammerfest
Tlf: 78 41 15 20

Barnas

LABYRINT

Kan du hjelpe gutten gjennom labyrinten slik at han kan gi fiskene og brødene sine til Jesus?

Vits

- Vet du hvor mye klokka er?
- Den er i hvert fall ikke fire.
- Hvordan vet du det?
- Jo, for jeg skulle være hjemme klokka fire, og det er jeg jo ikke.

Tegninger: CLAUDIA CHIARAVAILOTTI

FARGELEGG

Her gir noen barn to fisker og fem brød til Jesus. Jesus brukte det til å gi mat til 5000!

Gi bladet Barnas til et barn du er glad i!

Disse oppgavene er hentet fra bladet.

Bestill abonnement på sondagsskolen.no eller 22 08 71 00

Vits

Mannen tok på seg rene sokker hver dag. Til slutt fikk han ikke på skoene ...

KRYSSORD

Bruk Det nye testamentet i Bibelen for å komme frem til løsningsordet.

Du finner Bibelen på internett også! Se bibel.no

Bygning i Lukas 2,46

1.

Disippel i Johannes 20,26

2.

Bær i Matteus 7,16

3.

4.

Tall i Matteus 26,15

Landområde i Markus 16,7

5.

Avskjed med sognepresten etter 13 gode år i Kvalsund

TEKST: Peter L. Bullen

FOTO: Auguste Bullen, Linda Rønning, Adrian Sandanger Dybvik

Det var en rolig søndagsmorgen, med utsikt til en frodig kirkegård fra sakristiet i Kvalsund kirke den 24. august 2025. Kirkerommet var fullt til randen og det var lyst messefall i Hammerfest kirke for å ha avskjedsgudstjeneste ved og for sokneprest i Kvalsund og Kokelv Vegard Loke Rønning og hans kone Linda Bjerkenes Rønning. Etter 13 års tjeneste i Kvalsund takket vi av Linda og Vegard som vender tilbake sitt hjemfylke Østfold.

På salmetavla sto Kvalsund og Kokelvs sokneprest sine favorittsalmer: 320 Ærens konge, nådens Herre, 113 Ingen vinner frem til den evige ro, 271 Solrenning sæle, som stiller all lengsel, 184 Farao nådde oss like ved stranden og til slutt Lindas favoritt 520 Gå gjennom byens lange, rette gater. Med Elena Brovold som organist hadde vi også Berit Meland som sang, etter

Vegards ønske, «Så kom du da til sist» og «Stjernesangen», som rørte mange sjeler.

I Vegard sin siste gudstjeneste i Kvalsund kirke var tjenesten fordelt blant venner og kollegaer. Klockertjenesten ble verdig utført av Maja Røbekk. Tekstleserne var Runar Enoksen, som leste 1. Mosebok 21,9–13, og Henrik Vaseli som leste Romerne 8,1–4, 14–18. Kapellan Peter Lund Bullen ledet den Apostoliske trosbekjennelse og delte ut nattverd sammen med Vegard. Sokneprest i Hammerfest Jon Arne Tandberg ledet oss i forbønn med fredslitaniet som runget godt i den gamle kirken. Preken (som kan leses i sin helhet på side 3) var over teksten fra Johannes 8,31–36, med temaet at sannheten skal gjøre fri. Fra prekestolen ble det gitt en hyllest til Finnmark og Kvalsund, rundt nettopp det temaet. Det er befriende med sannhet, noe som ikke sitter langt inne for en finnmarking å gi. Her sier folk

det som det er, og det er befriende. For to østfoldinger i Finnmark var det mye å hente fra deres nye hjem i Kvalsund. Det har vært en lang reise for dem begge to, både fysisk og billedlig, men det kan trygt sies at de hadde funnet sin plass i Kvalsund bygd og menighet. Det er nå et stort kapittel som lukkes ved deres avskjed.

Mange avskjeder ble tatt på kirketrappa etter gudstjenesten, og mange gode ord ble sagt under kirkekaffen. Kvalsund sitt flotte menighetshus var fullt, etter stolene ble opptatt var det fortsatt en god gjeng som måtte stå for å få med seg taler og kake. Både menigheten og prestetjenesten hadde sine hilsener til paret som ble takket av etter lang tjeneste. Gamle minner ble trukket opp, og alt det de har fått til sammen ble satt i fokus. Fra «Jul for alle» til menighetsbladet var det mye de hadde satte spor ved. Det kommer til å merkes

at de nå har dratt, men det sier noe om deres store bidrag.

Med gode ord kom også fine gaver. Det ble snakk om å dedikere en vegg til Finnmark i deres nye hjem, med alle bildene de fikk med seg til flyttelasstet. Lokale motiver som reinflokk og stallo preget gavene, og det blir ingen tvil ved bildenes tilhørighet med lokale kunstnere. Minnene fra Kvalsund er mange og bildene vil stå som en påminner om det de hadde her, og etter 13 års tjeneste er det ikke mangel på minner.

Vegard hadde fått to gode venner til å lese bibeltekstene. Runar Enoksen leste 1. Mosebok 21,9–13.

Etter kirkekaffen spurte jeg Vegard hva han ville trekke frem fra disse årene her. Det ble klart at konfirmentene lå nært sokneprestens hjerte, og at det var spesielt å følge ungdommene i et viktig år av deres liv. Han husker hvert eneste konfirmentkull, uansett hvor mange de var. Og konfirmentene husker nok Vegard, som både stekte dem pizza og snakket med dem om livets store spørsmål. Det har vært rørende for ham å se konfirmentene igjen senere i livet og hva slags flotte mennesker de vokser opp til å bli. Vegard forteller at det å følge konfirmentkull har gitt han masse glede, og «det å kunne få lov til å være sammen med et konfirmentkull, bli godt kjent med dem og få lov til å følge dem i deres resonnementer, og deres undring over tro og tvil og død og liv har vært noe av

Henrik Vaséli leste fra Romerne 8,1–4, 14–18

det beste jeg har gjort, og jeg tar dem med meg i mitt hjerte.»

Til tross for en flott dag med usedvanlig varmt vær og en sol som skinte, var det sørgestemning over denne augustdagen. Derfor spurte jeg Vegard om han hadde noen siste ord til stedet han har tilbragt store deler av sitt voksne liv. Til det sa han: «Det er tre ting som utgjør en menighet; det er tradisjonen, altså det vi har fått i form av ord og sakrament, det andre er menneskene som utgjør menigheten og det tredje og siste er bygget vi samles i. Tradisjonen lever godt videre, og menneskene går ikke noe sted, men bygget, det må tas vare på. Så jeg vil oppfordre menigheten til å ta godt vare på gudshuset sitt, den vakreste kirka i Finnmark.» Det var et budskap han også avsluttet gudstjenesten med, hvor han senere utdypet: «Ta vare på dette huset, fordi uten huset blir troa individuelt, det er huset som samler og gjør det felles. Det er der tradisjonen forvaltes, så huset betyr mer enn man tror. Det binder sammen sakramentene og tradisjonen i en fysisk og hellig forening. Så ta vare på huset, det er vårt hus.»

Vegard har hatt et hjerte for provinsen, som det ble sagt under en av kirkekaffens taler. Med stadig gudstjenestefeiring i Kokelv og bidrag til en aktiv menighet i Kvalsund er det ikke mangel på eksempler for å støtte opp om den påstanden. Vegard har kjempet for

at kirkebyggene skal brukes og tas vare på, og har sørget for å holde liv i menighetene. Det er viktig å fortsette disse kampene også etter han drar, for menigheten er til ved at folk samles. La oss ta med det gode Linda og Vegard har gjort for både Kvalsund, Kokelv og Hammerfest. De vil neppe snart bli glemt, og de har satt spor både på stedet og i folks hjerter.

På vegne av Hammerfest menighet vil jeg rekke en stor takk for deres tjenester og innsats etter trofast tjeneste i 13 år i Kvalsund, Kokelv og Hammerfest. Takk for alt, og som musikkstykket under nattverdutdelingen het: «Adjø.»

Med utgangspunkt i teksten fra Johannes 8,31–36 – 'Sannheten skal gjøre dere fri' – ble det fra prekestolen gitt en hyllest til Finnmark og Kvalsund.

Nattverden samlet ekstra mange denne dagen, kanskje ny rekord.

En stappfull kirke vitnet om hvor mye Vegard har betydd for menigheten i Kvalsund.

Elena Brovold og Berit Meland fremførte, etter Vegards ønske, «Så kom du da til sist» og «Stjernesangen», som rørte mange sjeler.

Kvalsund sanitetsforening takket sogneprest Vegard Loke Rønning for mange gode år med samarbeid, og overrakte et vakkert maleri, malt av lokal kunstner Tatiana Nilsen.

Det ble mange fine taler fra gode kollegaer og venner.

Menighetshuset var fullt av folk som ville være med og ta farvel med Vegard og Linda denne varme augustdagen.

Pride og sogneprestens påminnelse: Verdier må holdes levende

Under sommerens Pride-arrangement i Hammerfest holdt sogneprest Jon Arne Tandberg en engasjerende tale. Som representant for Hammerfest kirke og menighet deltok han i markeringen av mangfold og frihet, og delte sine refleksjoner om hvorfor Pride fortsatt er en viktig og aktuell kamp å stå sammen om. Talen kan du lese her i sin helhet:

TEKST: Jon Arne Tandberg

Kjære venner,

Rundt år 1900 var det en idestrømning, et tankesett som var helt dominerende i samfunnene i Nord-Europa: hvor det handlet om at kulturen og sivilisasjonen, gjennom opplysningstidens fornuft, gjennom humanisme og protestantisk kristendom, hadde ført menneskeheten til et så et så høyt kulturelt nivå at man aldri ville falle tilbake til fortidens barbariske kriger og maktbruk. Kulturprotestantisme kalles denne epoken for. Tro på menneskelig fornuft, vitenskap, teknologi og etisk utvikling, var vernet mot barbari. Trodde man den gang.

Og hva skjedde så? Jo, første verdens krig brøt løs, og en destruksjon og lidelse skapt av mennesker - som verden aldri hadde sett før - skjedde.

Etterpå var tankene om en overlegen kultur ikke mye verdt. Kjære venner, hvorfor sier jeg dette? Det er for å minne oss på at det finnes ingen verdier, det finnes ingen etikk eller normer som vi kan ta for gitt. Ta som en selvfølge. Jeg tror at mange av oss, som har levd en stund, kanskje har tenkt litt sånn at utviklingen vi har sett etter 2 verdenskrig, med stadfestelsen av FNs menneskerettigheter, gjennom borgerrettskampen i USA på 60-tallet,

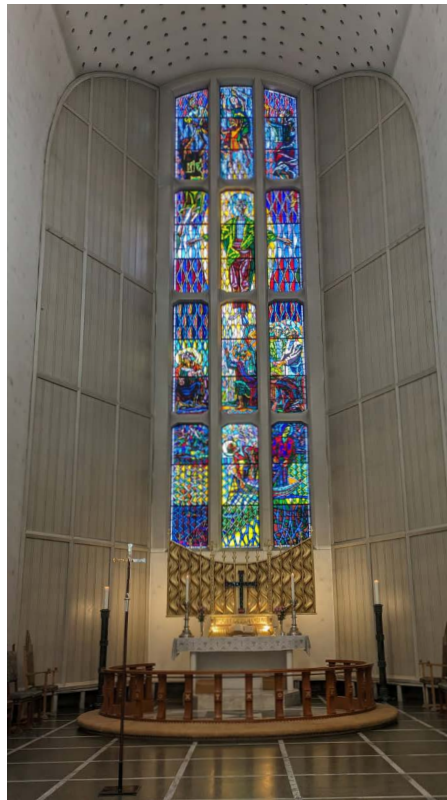
gjennom kvinners frigjørings- og likestillingskamp fra 70-tallet, gjennom et 'ja til et fargerikt fellesskap' på 80-tallet, hvor Norge ble et flerkulturelt samfunn, og ikke minst gjennom homofiles og lesbiskes rettighetskamp med partnerskapslov i 1992 og ekteskapslov i 2009. Vi er mange som har tenkt at denne utviklingen nærmest har vært en slags naturlov, en selvfølge. Vi skal være takknemlige for at vi er der vi er nå, med tanke på alle disse temaene, men vi må ikke begå den historiske feilen på nytt å tenke at det mangfoldssamfunnet vi har i dag, det vestlige liberale, samfunnet bygd på menneskerettigheter, demokrati og maktfordeling, at det er en selvfølge, som i seg selv verner noe som helst. Vi må som samfunn stå bak dette. For alt som har ført oss frem til dette liberale samfunnet vi har i dag, er bygd på kamper som er kjempet frem for alle gruppene som jeg har nevnt. Og vi må ikke ta dette for gitt. For det har kostet liv.

Derfor kjære venner, vi feirer i dag mangfold, og frihet, og meneskeverd for alle mennesker, i dag for lhbt+ spesielt. Dette er verdier jeg tror på. Men vi kan ikke ha noen illusjoner om at disse verdiene av seg selv, vil være norm og en selvfølge nå og i fremtiden. Pride er derfor blitt en av de viktigste

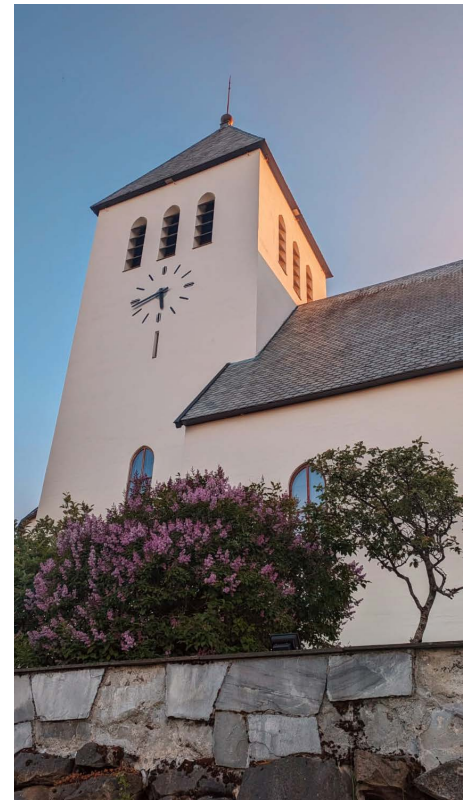
dagene vi har hvert år, fordi vi som på 17. og 1. mai må stå opp for de verdiene vi bygger samfunnet vårt på, og dessverre, dessverre er det her det brenner mest i vår tid. Jeg hadde egentlig aldri sett vår tids kjønnskamp og polarisering, ord som woke og kansellering, komme. Disse fantes ikke da jeg studerte en gang tidlig på 2000 tallet. Men det er derfor det er tid for at vi erkjenner at pride er politisk. Ikke partipolitisk, men det handler om hvordan vi bygger samfunnet vårt, og det vil alltid være et politisk spørsmål. Vi skal sannelig feire, og glede oss i dag. Og ha for øye at den gleden og den festen vi feirer på pride i dag, den må kjempes for i vår tid, - og i tider som kommer. Her vil ikke de gamle skillelinjene gjelde lenger, det vil ikke være konservativt og liberale, moderne eller tradisjonelle, sekulært eller religiøst, - her vil skillelinjene gå over alt, og i de skillelinjene - på tvers som vi gjør her i dag, så må vi forene kampen for det samfunnet og det livet vi tror på. Jeg står her som prest og representant for Hammerfest kirke og menighet. Jeg vil fortsette det engasjementet jeg har i mitt arbeid, for at våre rom skal være trygge rom for alle som har tilhørighet til kirka. Og slik oppfordrer jeg dere alle til å jobbe for det samme på alle arenaer hvor vi deltar i våre liv. Lykke til med kampen kjære alle sammen. Jeg er med på en fest i dag.

Sagfjord kirke på Finnøya, bygd i 1885.

Vakre Bodø domkirke som stod ferdig i 1956.

Vakre Svolvær kirke, innviet i 1934.

Kirker og katedraller i Nordland

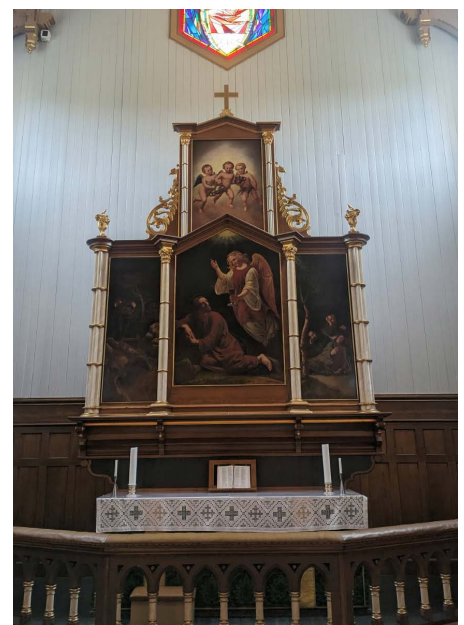
I sommer var vi på ferie i mitt hjemfylke Nordland (er fra Kjøpsvik i Narvik kommune) og fikk anledning til å besøke flere kirker der. Det er til sammen 164 kirker i Nordland fylke som alle hører til under Sør- Hålogaland bispedømme. Vi hadde gleden av å besøke bla. Bodø Domkirke og Bodin kirke, Svolvær kirke, Vågan kirke kjent som Lofotkatedralen og Sagfjorden kirke på Finnøy i Hamarøy.

TEKST/FOTO: Tom Eirik Næss

Alle kirkene var unike hver på sin måte, dvs. i sin utforming, arkitektur og historie, noe som gav oss perspektiver på hvilken stor betydning de har hatt opp igjennom historien frem til i dag. Vi deltok blant annet på gudstjenesten i Bodø domkirke, en stor opplevelse med innlagt sekkepipekonsert ved avslutning av gudstjenesten. Bodø domkirke er hovedkirken i Sør- Hålogaland bispedømme og er den største kirken i Bodø. Den er en langkirke med basilikaform oppført i betong og med en funksjonalistisk stil som sto ferdig i 1956. Den ble fredet av Riksantikvaren i 2002.

Vågan kirke, kjent som Lofotkatedralen ble innviet i 1898, og befinner seg ca. 1 km øst for Kabelvåg. Den har fått kallenavn "Lofotkatedralen" og har hele 1200 sitteplasser, og er den største kirken i Nord-Norge. Lofotkatedralen ble bygget for å romme alle fiskerne som kom til Kabelvåg for å delta på Lofotfiske.

Altertavlen i Vågan kirke sto ferdig i 1861 og er malt av Fredrik Nikolai Jensen (1818-1870). Modellen for engelen i midtpartiet på altertavla (Jesus kamp i Getsemane) var Sara Susanne Bing Lind (født 1842), lille søsteren til min tippoldemor Helen

Altertavlen i Vågan kirke, kjent som Lofotkatedralen

Kathrine Rist Lind (født i 1840) som begge var fra Kjøpsvik.

Bodin kirke

Bodin kirke er ei steinkirke fra middelalderen med beliggenhet i bydelen Bodøsjøen v/ Bodø. Kirka

ble oppført omkring år 1240 og ble påbygget i 1785. Dagens kirkebygg preges i dag av interiør fra 1600- og 1700 tallet. Altertavlen er fra 1670 og prekestolen fra 1600 tallet. Kirkebygget gjennomgikk en omfattende restaurering i 1964. Det er gudstjeneste i Bodin kirke alle søndager og helligdager. Bodin menighet er den eldste menigheten i Bodø med Bodin kirke som hovedkirke. Kirka ligger i naturskjønne omgivelser og nært både Nordland kultursenter, Jekta museet og Bodøsjøen friluftsområde.

Svolvær kirke

Svolvær kirke ligger på en høyde i sentrum av Svolvær. Kirka er ei langkirke i betong . Den ble innviet av biskop Berggrav 25. april 1934

Bodin kirke, en steinkirke fra middelalderen.

og har 400 sitteplasser. Den har en enkel stil med storfembøringens rene linjer. (Arkitekten var inspirert av de lange linjene i Nordlandsbåten

fembøringen da han tegnet den). Kirka har en vakker beliggenhet med en storslagen utsikt ut over Svolvær by og Lofotfjellene.

Sagfjord kirke

Sagfjord kirke ligger på Finnøya i Hamarøy kommune og ble bygget i 1885. Altertavlen og døpefonten i dagens Sagfjord kirke stammer fra en enda eldre kirke som sto på Presteid i Hamarøy, som ble reist omkring 1660. Sommeren 1964 gjennomgikk kirken en omfattende restaurering. Kirka er vernet av riksantikvaren. Kirka ligger vakkert til på Finnøy med utsikt over Sagfjorden og Steigen Fjellene.

"Måse - Bernt" - en dyrekjær by original

Kilde: Hans Edv. Bentsen (1931 - 2023). Øyfolk 1997

Bernt Eriksen, også kjent som "Måse - Bernt" var en av Hammerfests kjente byoriginaler. Født 22. februar 1869 og død 9. mars 1942, hadde en sterk kjærlighet til dyr, særlig måker, katter og hunder. Han pleide og mate dem med fisk og fiskeslo, som han fikk fra fiskemottakene og fiskebåtene.

Folk så opp til Bernt, som ikke bare tok seg av folks kjeler og gryter som blikkenslager, men som også viste stor omsorg for dyrene.

På gamle Haugen kirkegård, midt i byen, står det en gravstøtte i solid

granitt på graven hans, en god del større enn de omkringliggende gravstøttene. Reist av venner , står det hugget inn på støtta. Og dem var det mange av. Folk så opp til ham, for hvor mange har vel den sjeldne evnen til å kommunisere med dyrene? Enten det var firbeinte venner som smøg seg kjærlig rundt beina på ham, eller det var måker så forsto de hverandre. "Snakket samme språk."

Det sies at det bestandig sitter fugler på gravstøtta til han Måse-Bernt, den dag i dag.

Fra Ishavsbyen til kirkebyens hjerte: En roadtrip gjennom Nordkalottens åndelige landskap

Med Hammerfest som utgangspunkt la vi ut på en sommerlig roadtrip gjennom Nordkalotten, der veien ledet oss fra den arktiske kysten og ned gjennom Tornedalen til Luleå. Langs veien besøkte vi kirker som bærer med seg århundrer av tro, slit og fellesskap – og kulminerte reisen med et besøk i Gammelstads kirkeby, et unikt minne om middelalderens nordiske kirkekultur. Turen gav oss nye perspektiver på kirkelivets betydning – både i gamle dager og i dagens samfunn.

TEKST/FOTO: Eva Wulff og
Ole Martin Olsen

Fra verdens nordligste by, Hammerfest, tok vi fatt på en reise som skulle bli like mye en historisk oppdagelsesferd som en naturopplevelse. Under det lyse nordnorske sommerskjæret la vi kursen mot sør, nedover langs grensen mellom Norge, Finland og Sverige. Målet var Luleå og Gammelstads kirkeby, men veien dit skulle vise seg å være fylt av små, mektige øyeblikk.

Tornedalen åpnet seg for oss med grønne enger, glitrende elver og landsbyer som virker uberørt av tiden. Det var her vi stoppet ved to særpregede kirker: Pajala kirke og Øvertorneå kirke. I Pajala møtte vi en kirke som bærer arven etter presten og folkeopplyseren Lars Levi Læstadius. Kirken, bygd på midten av 1800-tallet, står som et symbol på vekkelsesbevegelsen som

preget Nordkalotten, og på en tro som kom nært folket. Øvertorneå kirke, fra 1774, imponerte med sin klassiske trekonstruksjon og vakre utsmykking – et vitnesbyrd om bygdenes sterke fellesskap og evne til å bygge stort av lite.

Da vi etter 75 mils kjøring ankom Luleå og Gammelstads kirkeby, trådte vi nesten bokstavelig talt inn i historien. Her, rundt den majestetiske steinkirken fra 1400-tallet, står over 400 røde kirkestuer tett i tett. Disse små husene var samlingsstedene for tilreisende kirkegjengere som måtte overnatte når de kom langveis fra. Kirkebyen, som nå står på UNESCOs verdensarvliste, minner oss om hvordan kirken en gang var både åndelig sentrum og sosial møteplass i folks liv. Vel inne i Luleå fikk vi også gleden av å besøke domkirken

eller byens katedral som ble innviet i 1893. Katedralen er Sveriges nordligste og også yngste domkirke. Der fikk vi tilfeldigvis overvære en dåp, og sang med på dåpssanger før vi gikk ut i den vakre kirkeparken som omkranset kirken.

For oss ble turen mer enn en reise i landskap – den ble en reise i forståelse. Vi erfarte underveis hvordan kirken, fra Tornedalens enkle trekirker til Gammelstads monumentale kirkeby, har spilt en rolle langt utover det religiøse. Det handlet om samling, tilhørighet og fellesskap – da som nå. Og selv om kirkene vi besøkte var bygd for hundrevis av år siden, kjentes de fortsatt levende – som vitner om en tro og en livsform som fortsatt gir gjenklang i vår tid.

Luleå domkirke: Mange som besøker Luleå er fornøyd med å ta kirken i øyesyn utenfra. Tar man turen inn i kirken så får man virkelig sett på den mektige dimensjonen.

Middelalderkirken i Gammelstad: Inne i kirken ble det klargjort til begravelse. Å tenke på alle som gjennom over 500 år har brukt kirken gir rom for ettertanke.

Kirken i Pajala kjører de fleste forbi. Et stopp her og på kirkegården setter Lestadius sitt liv og virke i perspektiv.

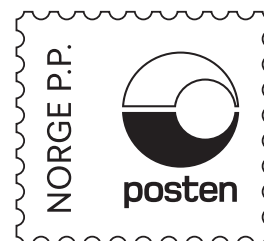

Øvertorneå kirke har fått kjenne på både kriger og herjinger. Dagens kirke har stått der i snart 300 år.

 HLF Hammerfest & Kvalsund
Et lokallag i Hørselshemmedes Landsforbund

 Viggo **Eriksen's**
MASKINENTREPRENØR
Tlf. 78 41 30 40 - Mob. 951 22 110

Returadresse:
 Hammerfest kirkekontor
 Postboks 70,
 9615 Hammerfest

Gudstjenester i Kvalsund og Kokelv sogn i perioden 07.09.25 - 14.12.25

Dato	Dag	Kirke	Gudstjeneste	Klokka
07.09.25	13. s. treenighetstiden	Kvalsund	Kulturgudstjeneste	1100
21.09.25	15. s. i treenighetstiden	Kokelv	Høymesse	1100
21.09.25	15. s. i treenighetstiden	Kvalsund	Høymesse	1700
05.10.25	17. s. i treenighetstiden	Kvalsund	Høymesse	1100
19.10.25	19. s. i treenighetstiden	Kvalsund	Høymesse	1100
02.11.25	Allehelgen	Kokelv	Minnegudstjeneste	1100
02.11.25	Allehelgen	Kvalsund	Minnegudstjeneste	1700
16.11.25	23. s. i treenighetstiden	Kvalsund	Høymesse	1100
30.11.25	1. s. i advent	Kokelv	Lysmesse	1100
30.11.25	1. s. i advent	Kvalsund	Lysemesse	1700
14.12.25	3. s. i advent	Kvalsund	Høymesse	1100

Gudstjenester i Hammerfest sogn i perioden 31.08.25 - 14.12.25

Dato	Dag	Kirke	Gudstjeneste	Klokka
31.08.25	12. s. i treenighetstiden	Hammerfest	Høymesse	1100
31.08.25	12. s. i treenighetstiden	Rypefjord	Gudstjeneste	1100
07.09.25	13. s. i tr.tiden, Skaperv. dag	Hammerfest	Høymesse	1100
14.09.25	14. s. i tr.tiden, Skaperv. dag	Revsneshamn	Friluftsgudstjeneste	kommer
14.09.25	14. s. i treenighetstiden	Hammerfest	Høymesse	1100
21.09.25	15. s. i treenighetstiden	Hammerfest	Høymesse	1100
28.09.25	16. s. i treenighetstiden	Hammerfest	Høsttakkefest,	1100
28.09.25	16. s. i treenighetstiden	Rypefjord	Gudstjeneste	1400
29.09.25	Mikkelsmesse	Hammerfest	Mikkelsmesse	
05.10.25	17. s. i treenighetstiden	Hammerfest	Høymesse	1100
12.10.25	18. s. i treenighetstiden	Hammerfest	Høymesse	1100
19.10.25	19. s. i treenighetstiden	Hammerfest	Høymesse	1100
19.10.25	19. s. i treenighetstiden	Hølseby	Gudstjeneste	1400
26.10.25	Bots og bededag	Hammerfest	Høymesse	1100
26.10.25	Bots og bededag	Rypefjord	Gudstjeneste	1400
02.11.25	Allehelgensdag	Hammerfest	Høymesse	1100
02.11.25	Allehelgensdag	Hammerfest	Minnegudstjeneste	1800
09.11.25	22. s. i treenighetstiden	Hammerfest	Høymesse	1100
16.11.25	23. s. i treenighetstiden	Hammerfest	Høymesse	1100
23.11.25	Domssøndag	Hammerfest	Høymesse	1100
30.11.25	1. s. i advent	Hammerfest	Høymesse	1100
30.11.25	1. s. i advent	Rypefjord	Gudstjeneste	1400
07.12.25	2. s. i advent	Hammerfest	Høymesse	1100
14.12.25	3. s. i advent	Hammerfest	Høymesse	1100

Det kan komme endringer i gudstjenestelistene. Se annonse i Finnmark Dagblad hver torsdag, eller gå inn på vår hjemmeside www.kirken.hammerfest.no